
03

Marts 2011
www.dbi.edu

DBI-POSTEN

DER ER KOLDT PÅ TOPPEN – MEN VARMT MOD SYD

Evangeliets udbredelse er gået i stå i de 'kristne' lande mod nord. I de varme lande går det forrygende.

s.10

→ | Lørdag d. 19. marts 2011 kl. 13-17,
Frederiksborggade 1 B, 1. sal

KOM TIL ÅBENT HUS PÅ DBI

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Savner du

- input til dit arbejde som ungdomsleder?
- hjælp til sognemedhjælperarbejdet?
- inspiration til kristendomsundervisningen?
- bare at studere Bibelens budskab og reflektere mere over din tro?

Går du med

- en teologdrøm i maven?
- en lyst til at vide mere om kristendom og andre kulturer?
- en drøm om at engagere dig tværkulturelt?
- et behov for at vide, hvad der rører sig i den kristne kirke i hele verden?

Så kom ind på DBI den 19. marts og få en snak med os. Måske kan vi tilbyde lige præcis den inspiration eller den uddannelse, du går og drømmer om.

Program

- Velkommen til DBI!
- Introduktion til de forskellige studietilbud på DBI.
- Hvad er en ét-årig åben uddannelse i kristendom (ÅUiK)?
- Fokus på pædagogiske fag og kurset Missional kirke, der alle kan følges som enkeltfag.

Facts

Åben Uddannelse i Kristendom (1 år) er for dem, der vil:

- uddanne sig til "noget med kristendom" og som vil kombinere den med anden uddannelse
- dygtiggøre sig inden for kristendomsformidling
- kvalificere sig til et sporskifte i deres liv
- studere på deltid eller fuld tid
- læse som fjernstuderende

Bachelor i teologi (4 år):

- DBIs egen bacheloruddannelse i teologi for kommende præster, forkyndere, undervisere, missionærer.
- Indeholder ud over de traditionelle teologiske fag også fag som kultur, kommunikation og mission.

Tilbud til studerende ved Teologisk Fakultet:

- Eksamensrelateret undervisning på DBI.
- Supplerende undervisning, der præsenterer et alternativt syn på fakultetets undervisning.
- Profilundervisning, der markerer DBIs særpræg som luthersk evangelisk undervisningssted.

En-dags kurser for alle:

- Kursusdag med opfølgning på Lausanne-konferencen i Cape Town
- Følg med på vores hjemmeside www.dbi.edu og få flere oplysninger.

LÆRERE FÅR NY ARBEJDSGLÆDE

→ | Niels Kousgaard bor i Løgumkloster. Hver uge rejser han til DBI i København for at videreuddanne sig

Interview ved landssekretær Kurt Dalsgaard

Niels Kousgaard er lærer på Løgumkloster Efterskole og samtidig pædagogisk konsulent i Kristent Pædagogisk Institut (KPI). Med tasken fuld af læse- og skriveopgaver tager Niels hver uge toget fra Løgumkloster til København for at følge Birgitte Kjærs undervisning. I efteråret har han fulgt grundmodulet i faget "Børn, unge og kristendom". Her i foråret følger han så fordybelsesfagene inden for kateketik og fagdidaktik. I forbindelse med Niels' stilling i KPI ønsker han at videreuddanne sig i det religionspædagogiske, og da der i Danmark ikke er mange af den slags tilbud, er det oplagt at vælge undervisningen på DBI. Og han kan varmt anbefale andre at gøre det samme.

Kan vi tillade os at opdrage børn?

Ved undervisningen i efteråret har Niels været glad for at arbejde med grundlagstænkningen i religionspædagogikken, og det har været givende for ham at undersøge, hvad et begreb som fx 'kristen opdragelse' kan dække over. "Det har også været interessant at diskutere spørgsmålet om med hvilken ret vi som voksne overhovedet kan tillade os at opdrage på børnene. Og hvad forskellen er på voksentro og barnetro", siger Niels.

Forholdet mellem teori og praksis

Niels synes, at undervisningen har givet ham mest i forhold til hans job på KPI som foredragsholder og skribent. Samtidig har det også givet ham hjælp til at koble teori og praksis sammen. "Jeg kan læse teorierne i lyset af mennesker, jeg er sammen med i min hverdag, som far og som efterskolelærer" siger Niels og fortsætter: "På holdet har deltagerne meget forskellige udgangspunkter og erfaringsverdener. Det har været spændende og berigende at høre teorierne belyst

FOTO: DANSK BIBEL-INSTITUT

Niels Kousgaard anbefaler, at lærere på kristne skoler gør brug af Birgitte Kjærs kursus på DBI.

fra de andre deltageres hverdag. Men praksis kunne måske styrkes ved at lave fælles analyse af praksis og fælles praksis eksempler".

Lærere kan få fornyet arbejdsglæde

"Hvis jeg skulle anbefale faget til en konkret gruppe mennesker, vil jeg nævne lærere på kristne skoler. Jeg tror, at nogle i denne gruppe kunne opleve en fornyet arbejdsglæde i den konkrete hverdag ved at dykke lidt ned i, hvordan pædagogik og kristentro egentligt hænger sammen. Det siger jeg ikke for at udelukke, at andre kan have glæde af faget, men jeg synes de kristne skoler skal prioritere dette", slutter Niels Kousgaard.

økonomi | De fleste af DBIs udgifter er til husleje og lønninger

DBI LEVER AF GAVMILDHED OG GUDS NÅDE

Mens dette skrives, er revisoren ved at færdiggøre regnskabet for 2010, men vi når ikke at få de præcise tal med i dette blad. Det kommer i næste DBIposten. Vi kan dog sige, at vi får et mindre underskud.

Vi har i 2010 fået en halv million mere i gaver end året før. Det gode resultat er kommet gennem DBI-vennernes store gavmildhed og Guds nåde imod os. Også i 2010 har vi sparet, hvor vi kunne, blandt andet har nogle af vores lærere været "udlejet" til andet arbejde, og vi har derved sparet på lønudgiften.

Gavebudgettet for 2011 er i udgangspunktet på 7 mio. kroner, hvilket er ca. 600.000 kr. mere end sidste år. Styrelsen havde ekstraordinært møde den 24. januar, hvor man drøftede de økonomiske forhold, og det er besluttet, at man frem til styremødet i marts vil arbejde på at skære i udgifterne, så gavebudgettet kan nedsættes. Pro-

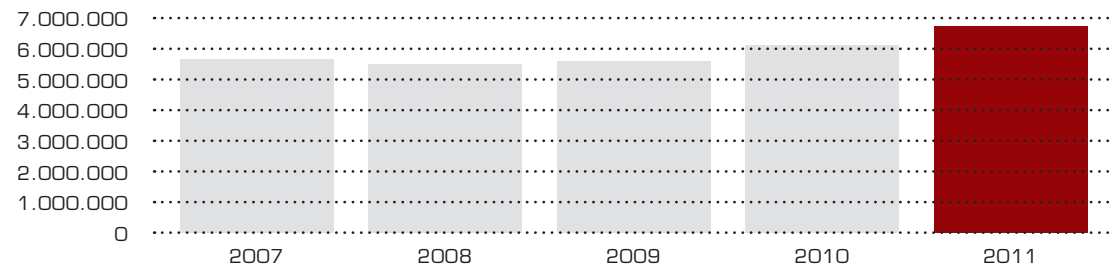
blemet er, at de allerfleste af DBIs udgifter er til husleje og lønninger, og derfor er det vanskeligt at ændre ret meget på udgifterne.

Hvis DBI skal få de nødvendige indtægter i 2011 gøres det ikke med besparelser alene, og med ansættelsen af Ellen Lodahl Pedersen som sekretariatsleder på DBI, har DBI ønsket at sætte mere fokus på, hvordan der kan skaffes flere indtægter til DBI. Ellen har i mange år arbejdet professionelt med kommunikation, fundraising og markedsføring og hun glæder sig til at fortælle folk, hvor vigtigt det er at støtte uddannelse af bibeltro præster og missionærer i Danmark.

Tak til alle som vil være med til at uddanne medarbejdere til Kirkens arbejde i Danmark og udlandet.

*Med venlig hilsen
Kurt Dalsgaard, landssekretær*

Budget 2007-2011

husk i forbøn

Bed om/for

- At mange må komme til åbent hus d. 19. marts
- At det må lykkes for DBI at skære ned på udgifterne

Tak for

- Kirkens eksplosive vækst på den sydlige halvkugle
- At så mange kristne fra hele verden kunne samles og inspireres på Lausanne-konferencen i Cape Town

KULTUREL ERINDRING

→ | Jens Bruun Kofoeds studier i GT kan hjælpe os til at bruge fortiden i nutiden

Jens Bruun Kofoed bruger sin studieorlov til at fordybe sig i et nyt felt i forskningen.

Af lektor Jens Bruun Kofoed

Hvert 7. semester har DBI-ansatte med forskningsforpligtelse et semesters studieorlov. Det er en god ordning, da der i det daglige sjældent er tid til den fordybelse, som er nødvendig for at få fyldt de åndelige og faglige depoter op og til at få produceret artikler og bøger.

Nyt felt inden for GT-forskningen

I min nuværende orlov har jeg beskæftiget mig med et af de nye felter inden for GT-forskningen, nemlig 'kulturel erindring'. Det mere synlige resultat består af 2 videnskabelige artikler og et foredrag på en konference i USA til november. Kulturel erindring er en betegnelse for den måde fortiden bruges på i nutiden til at skabe

en bestemt etnisk eller religiøs grundfortælling. Altså en fortælling, der udtrykker den selvforståelse, som en bestemt gruppering kan identificere sig med. Selvom Brian Mikkelsens kulturkanon ifølge medierne ikke har haft den store effekt, og selvom Danmark er ved at blive mere og mere multietnisk, findes der stadig en dansk kanon eller grundfortælling, som definerer, hvad det vil sige at være dansk. Det gælder så forskellige ting som "Se den lille kattekillig," pølsevognen og den historisk nedarvede skepsis over for tyskere og svenskere. Det interessante ved studier i kulturel erindring er, at de kan være med til at åbne vores øjne for, hvordan bestemte situationer er afgørende for, hvad der huskes og glemmes fra fortiden. Ved at klarlægge disse mekanismer får vi en bedre forståelse af den situation, som har fremkaldt en bestemt erindring, og dermed en hjælp til at bruge lignende erindringer, hvis vi selv skulle komme i en lignende situation.

Erindringer, der er relevant at huske

I relation til Gammel Testamente er det spændende at se, hvordan forfatteren til Krønikebøgerne husker og glemmer ting om David i forhold til den historie, der bliver fortalt i Samuels- og Kongebøgerne. Når Krønikebøgerne fx "glemmer" alle de problematiske beretninger om Davids hor og mord, er det, fordi situationen på forfatterens egen tid var en anden. Israel havde ikke længere nogen konge, og derfor havde israelitterne brug for på en særlig måde at huske de ting i Davids historie, som understregede, at Guds løfter til David stadig stod ved magt, og at der derfor stadig var grund til at håbe på, at Gud en dag ville sende den ultimative davidskonge, Messias. Gammel Testamente er en omfattende samling af erindringer om Guds frelseshistorie, og ved at se, hvordan Guds folk har taget forskellige erindringer frem i bestemte situationer, kan vi lære, hvad der på en særlig måde er relevant at huske, når vi kommer i lignende situationer.

→ | Her er så meget godt om troens kamp og troens væsen, at mange ikke blot har fundet ny viden, men også god hjælp af den

JOBS TÅRER

Bog anmeldelse af lektor Leif Andersen, Menighedsfakultetet

Det er fascinerende, når en andens tænkning – ud fra et ganske andet udgangspunkt end ens eget – kan lande på stort set samme position! Og derudfra sige mange ting meget bedre, end man selv har kunnet.

Trøstesløse løsninger

I *Jobs Tårer* hævder Jakob Wolf et billede af Gud

som den absolut almægtige, der egentlig ikke *er i kamp* i denne verden, men *står bag* denne verden. Altså står bag *alt* – også det, vi vil kalde det onde.

Det er hamrende godt skrevet (og med fede citater). Vel at mærke ikke bare for tankeklarhedens, men for trøstens og troens skyld.

Undervejs får vi et befriende opgør både med den klassiske *teodicé* (der vil forsvare Gud ved at insistere på det gode bag lidelsen) og med den moderne sentimentalitet (der vil forsvare Gud ved at frakende ham ansvar og almagt). Og han

får demonstreret, hvor bogstaveligt *trøstesløse* disse populære løsninger er.

Klar og saglig

Ikke, at jeg har fuldstændig styr på, hvordan Wolf på fænomenologisk vis egentlig forstår ordet "Gud". Men trods sit erfaringsbaserede afsæt vil han bestemt ikke gøre Gud til en subjektiv konstruktion; Gud har virkelig *åbenbaret* sig – men vel at mærke som den, vi ser fra ryggen! Deraf også et flot opgør med procesteologien: "Det er indeholdt i gudsbegrebet, at Gud ikke kan forandre væsen".

Her er så meget godt om troens kamp og troens væsen, at mange ikke blot har fundet ny viden, men også god hjælp af den. Det har sikkert betydet noget særligt, at den er så saglig. Det er fint med andre bøgernes empatiske og terapeutiske stil; men netop fordi vi ellers oversvømmes af den sprogtone, er det en lise med den klare tanke og den velargumenterede progression.

Måske løber hans dristighed lidt af med ham. Den bliver konsekvent på en måde, der kan være vanskelig at finde dækning for: Der er *et* svar på lidelsens problem – Gud har gjort det! Basta!

Hovedtanken er sund og frigørende. Men jeg troede også engang, at den vinkel, der var blevet en befrielse for mig selv, at Gud var ulykkes skaber, logisk også måtte være befriende for andre. Og forstod sent, at der måske var andre vinkler i Skriften, andre havde bedre brug for – vinkler, der kun vanskeligt lader sig logisk forene med den første vinkel.

Erfaringsbaseret teologi

"Det er absurd at ville undskylde Gud ved at fratage Gud ansvaret."

Nemlig! Men kunne han ikke lige så vel have udledt det fra Skriften, ud fra en knap så erfaringsbaseret teologi?

Jo. Men måske vil nogen, der instinktivt reagerer imod en meget bibelbaseret forståelse,

kunne tage imod samme budskab fra Wolfs mere erfaringsdrevne udgangspunkt.

Jeg har da for nylig i en paneldebat om alles frelse været ude for, at henvisninger til NT kun gjorde lidt indtryk; da jeg så henviste til Jakob Wolf, gjorde det noget mere indtryk ...

Jeg kan da ærgre mig over, at han affejer min *Gud, hvorfor sover du?* som "fundamentalistisk", selv om den måske er den nyere danske bog, hvis grundforståelse (i dette emne!) ligger tættest på hans. Med et løsrevet citat placerer han mig endda i præcis den lejr, både han og jeg bekæmper. Lidt med samme flothed, som hvis man ville bevise ud fra en enkelt sætning af Søren Krarup, at han i virkeligheden er socialist.

Basis for erkendelsen

Den største vanskelighed er måske, at han ikke løser det hermeneutiske problem (hvilket også ville være meget forlangt af så smal en bog): Ved at gå ud fra erfaringsnærheden – snarere end Skriften – vil han sikre en "uvilkårlighed", der gør den umiddelbare livserfaring til solid basis for erkendelsen.

Det tror jeg også, han har ret i et langt stykke. For når man ikke udnævner sin erfaring til ufejlbarlig viden om verden, men blot taler om sin egen umiddelbare oplevelse af den, slipper man for megen ørkesløs debat om fortolkninger.

Men kun tilsyneladende. For tilbage står alligevel, at vi jo også tolker vore erfaringer! *Vi har heller ikke direkte adgang til vores egen erfaringsverden*. Javist, vi erfarer og oplever ting uvilkårligt; men derefter – for at erfaringen skal kunne blive til erkendelse – *tolker* vi den! Og denne tolkning er ikke på samme måde uvilkårlig. Den er ikke engang uden videre vores egen, men tilhører i høj grad vores fortolkningsfællesskab. Så "uvilkårligheden" er stadig ikke sikret.

Så man kan godt have indvendinger mod *Jobs Tårer*. Men ingen forbehold ved en begejstret anbefaling!

EVANGELIET TIL RESTEN AF VERDEN

→ | Der går spor fra Edinburg 1910 helt frem til vor tids globaliserede kristenhed

Af missionslærer Kristian Mogensen

Ved indgangen til det 20. århundrede havde der været afholdt flere regionale fælleskirkelige missionskonferencer. Men det er missionskonferencen i Edinburg i 1910, der huskes som et afgørende højdepunkt i den moderne verdensmission.

Hovedlinjer bag Edinburg 1910

Evangeliske vækkelser med vægt på individuel omvendelse var en vigtig inspirationskilde til voluntarismen og fremvæksten af missionselskaber. Missionsarbejdets fremgang i Østen skabte missionsentusiasme under slagordet 'verdens evangelisering i dette slægtled'.

Baggrunden og indholdet for konferencen i 1910 var på den ene side kendetegnet af optimisme. Missionærerne så sig som ansvarlige bærere af evangeliet og kristen civilisation til resten af verden. Ingen tidligere konference var tilrettelagt ud fra så stor viden om folk, kulturer og religioner.

På den anden side var der i konferencens optakt og indhold spor af usikkerhed og spænding. Udviklingen i unge opvågnende nationer var en påmindelse om at bruge den gunstige tid. Tiltagende overlap og spændinger mellem missionselskaber og missionærer skabte behov for at finde veje til at samarbejde og koordinere fremtidig verdensmission.

Betydningen af konferencen

Konferencen blev sammen med John Mott's bog 'Den afgørende time i den kristne mission' en vigtig inspirationskilde for den protestantiske missionsbevægelse, hvorfra der er spor til vor tids globaliserede kristenhed.

Konferencens mest direkte resultat var beslutningen om en fortsættelseskomite, der skulle fastholde missionsorganisationerne på konfe-

Verdensmissionskonferencen 1910 i Assembly Hall på University of Edinburgh.

rencens visioner. Det blev begyndelsen til et internationalt samarbejde med oprettelse af Det Internationale Missionsråd, der skulle koordinere missionsindsatsen i verden. Rådet blev senere integreret i Kirkernes Verdensråd, hvor især den spirende økumeni fra konferencen i 1910 er blevet videreført. Lausannebevægelsen, har siden oprettelsen, været inspireret af den iver der var i Edinburg konferencen for personlig omvendelse, evangelisering og missionsstrategi.

Konferencen virkeliggjorde William Careys forslag fra 1806, om en verdensmissionskonference, til at samle kræfterne og planlægge evangeliseringen af resten af verden. I de hundrede år siden konferencen er fokus skiftet fra geografi over folkegruppe til discipelskab.

→ | Du skal selv have mærket den kærlighed, du vil række videre

INDBLIK OG UDBLIK FRA LAUSANNE-KONFERENCEN

Interview ved stud.theol Michael Agerbo Mørch

"Én af de allerfedeste ting var, at vi kunne være samlet fra så mange forskellige kirkeretninger og kulturer, og være enige om, at vi alle sammen har brug for Jesus; og det har resten af verden også!" Sådan indleder stud.theol. Rasmus Hauge sit tilbageblik på Lausanne-konferencen, der blev afholdt i Cape Town i november 2010. Rasmus var med som "steward", dvs. frivillig medhjælper.

Mærk det i hjertet

Det har udfordret Rasmus, at mission ofte bliver noget, man forsøger at gøre uden at miste for meget selv. Under konferencen fik han øjnene op for, at man skal have hjertet med: "Ellers bliver det hult og utroværdigt. Du skal selv have mærket den kærlighed, du vil række videre, og du er nødt til at se din næste med Guds øjne. Du kan ikke finde motivationen i dig selv", siger Rasmus.

Oral forkyndelse

Et eksempel, som inspirerede Rasmus, var 'oral forkyndelse'. Det er et koncept, som er brugt meget i Centralasien, særligt i Indien. I oral forkyndelse vælger man nogle bibelhistorier, som man forkynnder evangeliet ud fra, enten fordi folk ikke kan læse, eller fordi de på grund af deres kulturelle baggrund ikke forstår de bibelske

tekster. Rasmus tilføjer: "I Danmark har vi lange møder og lange prædikener, og jeg tænker i forlængelse af oral forkyndelse, om vi måske har brug for at få flere sanser i spil? Vi gør det allerede, men der kunne godt være mere af det. Vi kirkefolk er vant til de lange prædikener, men kirkefremmede kan godt blive skræmte af vores mange ord".

Praktisk teologi

Men hvad kan en teologistuderende få ud af en missionskonference? "Det har helt klart fået mig til at tænke mere praktisk om teologi", fortæller Rasmus, "det er nok ikke teologi, der omvender flest mennesker. Det er mere nærvær og ydmyghed. Men jeg kan bruge min teologi til at bringe troværdighed ind i det ord, jeg forkynnder, og jeg glæder mig til at komme videre med min teologiske uddannelse". Rasmus er blevet udfordret af konferencens perspektiver. Men hvordan bevarer han optimismen med henblik på vores eget sekulariserede samfund? "Det er en kæmpe udfordring, for det er jo faktisk meget bekvemt bare at holde sin tro for os selv. Men vores frimodighed skal komme fra Gud. Han går med os, og det er ham, der arbejder i os med sin Ånd. Det må være det der giver os optimisme". Sådan slutter, eller måske begynder, Rasmus. I håb om, at Gud ikke er færdig med hverken ham, Danmark eller verden.

→ | De fattige går bud til både fattige og rige med et gratis evangelium, der kostede Gud alt

HÅB OG FORNYELSE I SYD

Af generalsekretær Sune Skarsholm

Antallet af kristne på den sydlige halvkugle oplever i disse år en eksplosiv vækst, som indtil videre har fået meget lidt offentlig opmærksomhed. Den unge kristenhed er nemlig de fleste steder en stille minoritet og lever under et stort ydre pres. Ikke desto mindre er den præget af en dynamik og en åndskraft, som er stærkt udfordrende og opmuntrende for gamle kirkesamfund i Vesten, der generelt synes at have mistet en frimodig tro på Guds nærvær og evangeliet som de gode nyheder. Hvordan skal vi forstå denne eksplosive vækst af kristne i syd? Der gives ikke enkle forklaringer og svaret er både teologisk men også tæt sammenvævet med store globale bevægelser.

Befolkningsvækst

Væksten i antallet af kristne i syd er bemærkelsesværdig og er sket hurtigt. I år 1900 var 80 pct. af verdens kristne at finde i Vesten. I dag er det samme tal formentlig under fyrre procent og kirkerne i syd udgør snart to tredjedele af alle kristne på kloden. Desuden sendes der langt flere missionærer ud fra lande i Afrika, Asien og Sydamerika end fra Europa og USA.

De mange nye kristne i syd skal naturligvis ses i sammenhæng med den generelle befolkningsvækst i det 20. århundrede fra 1,4 milliarder til 6,2 milliarder. Den største vækst sker i de mindst udviklede lande, hvor 4,6 milliarder lever og hvor vi også finder de fleste nye kristne.

Befolkningsvæksten har sat gang i en voldsom folkevandring. Det skønnes at 200 millioner mennesker i dag lever uden for det land, de er født i. Langt den største impuls til at flytte evangeliet over grænser sker derfor gennem kristne, der vandrer til nye steder i søgen efter job og bedre levevilkår.

Menigheden som familie

Også indenfor landene i syd er der et vældigt opbrud. I Kina er 400 millioner på vej til de store byer. Mange byer i verden vokser med op mod 100.000 mennesker om måneden. Det betyder selvsagt et enormt pres på byerne, som slet ikke kan følge med i infrastruktur, sundhed, uddannelser og beskæftigelse.

Når mennesker økonomisk, intellektuelt og fysisk er i opbrud og flytter fra det velkendte, så bliver der et stærkt behov for at etablere nye og bæredygtige fællesskaber af mennesker, som kan støtte hinanden i en svær omstillingsfase. Kristne menigheder bliver netop den ramme, som mange finder ind i for at skabe en ny, tryk identitet og hverdag. Folk oplever her et stærkt socialt og diakonalt engagement og ansvarsfølelse for hinanden. Menigheden fungerer som en familie, og betegnelserne for hinanden som brødre og søstre i Kristus giver meget konkret og reel mening. Deres indbyrdes kærlighed bliver stærkt vidnesbyrd for verden og virker som en dragende magnet.

Jesus i centrum

Kirkerne i syd er meget forskellige, men deler samtidig en række åndelige karakteristika. Bøn prioriteres, og der er en umiddelbar forventning om og tillid til Guds nærvær og evne til at gribe

ind og forandre vanskelige forhold. Bibelen betragtes som Guds ord, men opfattes ikke først og fremmest som en tekstbog i teologi, men som fortællingen om hvordan Gud handler til frelse for mennesker, og derfor udruster sit folk til at være sendt til verden og leve i den. Forkyndelsen er stærkt Kristus-centreret og kalder til omvendelse og tro. Menighedens gudstjenester opleves som en fest, hvor mange er aktivt deltagende. Den enkelte kristne er bevidst om at være udrustet med Guds Ånd til at tjene indenfor en bred karismatisk forståelse. Kvinder og børn oplever ofte at blive vist en respekt og værdighed, som de slet ikke har i det øvrige samfund. I de fleste unge kirker er kvinderne de mest aktive i kirkens opgaver og tjenester.

Min egen erfaring fra Etiopien er, at evangeliet har en forunderlig evne til at tænde håb og skabe fornyelse. Kirken gør ikke noget særligt for de fattige, for stort set alle er fattige! Men de fattige går bud til fattige og rige med et gratis evangelium, der kostede Gud alt! Det er mission uden magt, for kirken har hverken politisk magt eller penge at dele ud af. Evangeliet er virkelig *de gode nyheder* for denne verdens fattige og udstødte. Det er så langt mere end blot en recept på den enkeltes evige frelse. Mennesker og samfund forandres radikalt, når befalingen om at elske Gud og næsten slår dybe rødder.

Behov for gensidig læring

Udviklingen af hurtigt voksende kirker i syd betyder ikke, at vores rolle i mission er udspillet. Men vi er nødt til at tænke nyt om, hvordan vores opgave skal udfolde sig. Der er behov for nye former for partnerskaber, som ikke primært har med penge at gøre, men derimod gensidig læring og inspiration. Grænserne mellem "ydre" og "indre" mission må udviskes yderligere. Vi er faktisk i en ny pionérsituation, hvor vejen må formes, mens vi går den. Og vi har brug for alle, som vil gå med.

ATEISTISK KRISTENDOM

→ | I 2003 blev præsten Thorkild Grosbøll landskendt, fordi han udtalte, at han ikke tror på Gud

Af adjunkt Jakob Valdemar Olsen

I de senere år er Gud på forskellig måde blevet sat på dagsordenen i dele af den offentlige debat i Danmark og i udlandet. Både i Danmark og i udlandet er der nogle, der havde sympati for Grosbøll, selvom de selv ville formulere sig anderledes.

I slutningen af 2010 vendte dele af debatten tilbage igen, da en valgmenighedspræst i København, Niels Grønkjær, udgav bogen *Den nye Gud*. Han udtalte til dagspressen, at han ikke tror på en overnaturlig Gud og for den sags skyld heller ikke på en uforanderlig Gud. Det samme skrev han i bogen. Han vil gerne følge Grosbøll, men dog formulere sig anderledes. Der er flere, der har givet udtryk for sympati og enighed med Grønkjær, selvom han selvfølgelig også har sine kritikere.

Kirkens sprog må reformeres

Denne indre kirkelige debat er et symptom. Det har altid været sådan i kirkens historie, at der, hvor kirken slår rod, og det kristne budskab bliver sat i omløb, vil kirken i et eller andet omfang blive farvet af den kultur, den lever i. Omgangen med den omgivende kultur foregår både med tilslutning og afvisning.

Den positive anvendelse af kulturen viser sig blandt andet, når budskabet skal oversættes. Man må i formidlingen af evangeliet finde ord, vendinger og billeder fra det lokale sprog, som kan gøre budskabet forståeligt. Det er en øvelse, der kommer til udfoldelse i enhver bibeloversættelse eller hver gang evangeliet forkyndes.

Samtidig er det også sådan, at evangeliet ikke er hvad som helst; kirken rummer ikke alt. Derfor vil der altid være noget i kulturen, som der tages afstand fra. Kirken er også udtryk for modkultur.

Denne spænding i det kirkelige liv, imellem til-

slutning og afvisning af den kultur man er en del af, betyder, at der i kirken altid har været reformbevægelser. Når vi ser på kirkens historie, har der lige fra begyndelsen og indtil i dag været grupper og personer, som har ønsket at føre kirken tilbage til udgangspunktet og dermed fjerne alt fra kirkens liv, som ikke burde være en del af dens praksis. Reformation, gendannelse, har så at sige været en del af kirkens puls, og der har været behov for reformer, hvis kirken skulle overleve.

Grunden til, at det drejer sig om kirkens overlevelse, er, at uden en besindelse på kirkens grundlag, vil den ende med at gå i opløsning. I ønsket om at gøre budskabet forståeligt, kan kirken ende med at tjene et andet budskab end det, det var sendt med. Der er mange eksempler i kirkens historie på retninger, der med tiden stoppede med at være kirkelige, fordi de lod sig forvandle til noget andet.

Debatten i dag

Noget lignende udfolder sig for vores øjne i dag. I forsøget på at gøre enhver tale om Gud forståelig for en ateistisk tankegang, er der mange, der forvandler kirken til en forvalter af ritualer, der kulturelt og terapeutisk kan hjælpe mennesker, men gør det løsrevet fra gudstroen.

I før omtalte bog *Den nye Gud* siger Niels Grønkjær, at han vil fastholde kristendommen, som en historisk religion, en historisk sandhed. Men det han ender med, uden egentlig at ville det, er principper. De principper, han godt kan lide, kalder han bevægelse, livsmuligheder, kærlighed, ikke-vold. Det er, hvad kristendom er for ham. I den sammenhæng er Jesus i virkeligheden lige gyldig. Han kan højst være en anledning, så man bliver opmærksom på det vigtigste, nemlig principperne. Hvis man kunne lære det samme af Buddha, ville det bare være dejligt. Det, der betyder noget, er ideerne. Grønkjær citerer med tilslutning en anden: "Gud er ikke en ting, som består uden for mig, men min egen tanke".

Dette er ikke en frelsen

Ateisme er en tanke, som mange i Danmark i dag lever med, ånder for og er i. Den har bredt sig ind i kirken. Der er mange, der ønsker at bevare det kirkelige sprog og talen om Gud, men vil gøre det på en ny måde, så det stadig giver mening, selvom grundtanken er ateistisk. Det får så den konsekvens, at hele det kirkelige ordforråd følger med. Der tales stadig om Gud, Jesus, Ånden og så videre. Men det hele sker på en ny

måde. Selvom ordene er de samme, er betydningen en anden.

Denne ateistiske kristendom har ikke fremtiden for sig, for efterhånden vil den opløse sig selv. Den er et særligt vestligt fænomen. Men det man positivt kan lære af fænomenet, er en forståelse for, at den kirkelige terminologi trods alt har taget i mange moderne danskere, selvom de har svært ved præcist at sige, hvad ordene betyder.

LoyaltyPlus+

Kunde- og medarbejdertilfredshed

Måling af tilfredshed og loyalitet samt ledelsesrådgivning til tolkning og anvendelse af resultater.

Kontakt gerne Kim Hjermand for en uforpligtende drøftelse af muligheder og priser.

LoyaltyPlus
Hovmarksvej 68
DK-2920 Charlottenlund

Tlf.: 40 844 441

www.loyaltyplus.dk

ISRAEL 2011

Påskerundrejse	17.4, 10 dg.
Israel - nord til syd med Petrea	13.5, 11 dg.
Rundrejse	14.5, 14 dg.
Galilæa - bibelferie	29.5, 10 dg.
Familietur	27.6, 10 dg.
Israel, Sinaj & Jordan	16.9, 11 dg.
Israel med Samaria	26.9, 11 dg.
Israel, Sinaj & Jordan	30.9, 13 dg.
Rundrejse under løvhyttefesten	14.10, 10 dg.
NTs jødiske rødder	21.10, 11 dg.

Bestil vores katalog

fxr@felixrejser.dk • 75 92 20 22

felix
rejser

Frederiksborg Apotek

Slotsgade 26
3400 Hillerød
Tlf: 4826 5600

www.frederiksborg.netapotek.dk

Apoteket har døgnvagt

Ta' på bibelskole

Tid til Gud
Tid til andre
Tid til dig selv

"Vi vil vise
eleverne Jesus,
så de aldrig
glemmer ham"

Henrik Nymann
Eriksen, forstander

luthersk missions højskole

Ansgarvej 2 · 3400 Hillerød · Tlf. 4826 0766 · lmh@lmh.dk · www.lmh.dk

DBIPOSTEN

Redaktion

Rektor Børge Haahr Andersen, ansv.
Skr.leder Ellen Lodahl Pedersen, red.
Stud.theol. Andreas Ipsen, red.sekr.
Stud.theol. Michael Mørch
Stud.theol. Thomas Søvnald
Stud.theol. Jakob Dueholm Madsen
Stud.theol. Jesper Sundsgaard

Indlæg sendes til dbi@dbi.edu DBI-
posten sendes gratis til interesserede

Design Chr Rahbek Olsen

Tryk Morsø Folkeblad

ISSN 0906-825X

Åben Uddannelse i Kristendom

Uddannelsen er for dig, som vil have en teologisk og kristendomsfaglig uddannelse kombineret med tværkulturelle fag. Foruden de grundlæggende fag inden for teologi og kristendom undervises i fag inden for kultur, kommunikation, religion og mission.

Målgruppe:

- Alle, som overvejer at tage DBIs bachelor i teologi
- Alle, som ønsker en kortere uddannelse som supplement til anden uddannelse, som efteruddannelse eller som inspiration til det kirkelige og diakonale arbejde, man er med i som ansat eller som frivillig
- Alle lærere og lærerstuderende, som ønsker en kristendomsfaglig basis

Oplysninger:

- Du kan vælge mellem mange fag
- Du kan tage en 1-års uddannelse på fuld tid, men også studere på deltid, eller tage enkelte fag. En del af fagene kan også tages som fjernstudie
- Eksamen fører til anerkendte ECTS-point
- Start ca. 1. september - ansøgningsfrist 5. juli

Yderligere oplysninger på www.dbi.edu eller på ej@dbi.edu

Melkrukken skal ikke blive tom

Refleksioner over livsværdier
og givertjenesten

Kristine Sølvsten Engell-Kofoed

**Melkrukken
skal ikke blive tom**
af
Kristine Sølvsten
Engell-Kofoed

En bog om Guds løfter.

Bogen kan købes
hos din boghandler.
vejl. pris 169 kr.

Anmeldelser findes på
www.forlagetsolvsten.dk

Frederiksborggade 1B 1
1360 København K
Tlf: 33135500 (Hverdage kl. 9-12)
Email: dbi@dbi.edu
www.dbi.edu
Giro 5 21 59 00
Reg. 3205 Konto 0005215900

DBI arbejder med bibelforskning og teologisk undervisning, hvor teologi-studerende er den primære målgruppe. Formålet er at fremme bibeltro forkyndelse, undervisning og mission i Danmark og udlandet.

Formand Flemming Burgdorf
Rektor Børge Haahr Andersen
Landssekretær Kurt Dalsgaard
Studiekoordin. Elisabeth Jacobsen

EN ALVORLIG SAG MED LANGTIDSEFFEKT

aktuel kommentar | Til forskel fra de fleste af os andre, der slipper godt af sted med nogle smuttere, har teologerne jo med Gud at gøre, og det er en alvorlig sag

*Af DBIs styremedlem, civilingeniør
Christian Jensen*

Vi kunne sikkert godt undvære nogle stykker - af teologerne. De er ikke altid lige heldige med deres udtalelser. Heri adskiller de sig ikke fra de fleste andre.

Nogle skal læse teologi
"Kun få af jer skal være lærere" (eller teologer), siger apostlen Jakob. Der er mange, der ikke skal læse teologi, men der er sandelig også nogle, der skal. Vi har brug for de teologer, der vil stå fast på Guds ords sandhed, og ikke rokker sig i modvind. Vi har ikke for mange teologer af den slags.

På DBI er der mange, der søger at blive "lærere". Det siger ligesom sig selv. Det er derfor, vi har DBI. Her er der slet ikke for mange. Vi må opfordre flere til at begynde at læse på DBI, fordi vi bliver ved

med at have brug for lærere og teologer, som vil forkynde evangeliet i overensstemmelse med Guds ord.

Investering i evigheden

Nu om dage skal man hverken være præst eller degn, hvis man rigtig skal blive til noget. På den anden side, hvis man virkelig vil være noget, så skal man beskæftige sig med det, der for alvor nytter noget. Det, der ændrer tilværelsen for folk. Det, der har langtidseffekt. At forkynde evangeliet til tro på Jesus har om noget langtidseffekt.

Vi skal ikke alle læse teologi. Men vi har brug for, at mange vælger at gøre det. Vi skal investere vores tid og vores penge fornuftigt. Hvad kan være mere fornuftigt end at investere i noget, der giver afkast i en evighed? Det gælder os alle - uanset om vores område er teologi eller noget helt andet.

månedens citat

Du er fri i alle ting hos Gud på grund af troen, men hos mennesker er du alles tjener på grund af kærligheden

Martin Luther